

Arrest

nr. 182 661 van 22 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 30 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DEWOLF *loco* advocaat J. WOLSEY en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Bakweri origine te zijn, afkomstig uit Buea, waar u geboren werd op 17 mei 1977. U beëindigde het secundair onderwijs succesvol en werkte verschillende jaren als griffier (gewoonterecht) in Buea en Muea. In 1999, toen u nog naar de middelbare school ging, leerde u via een vriend Musango kennen. U raakte goed bevriend met hem en toen jullie gedronken hadden begon hij u aan te raken. Omdat u het aangenaam vond reageerde u erop en zo ontdekte u dat u homoseksueel bent. Later werd u met Musango betrapt op zijn kamer, door een buurman. Jullie werden erg geslagen, maar u kon ontsnappen naar Idenau, waar u bij uw zus verbleef. U begon te werken in Buea in 2000 en werd omwille van discriminatie in 2003 naar Muea gestuurd. Aangezien

Muea veel kleiner is dan Buea betref dit een degradatie. In 2006 leerde u uw toekomstige vrouw Yvonne kennen. Midden 2006 gingen jullie een relatie aan. U wilde de mensen immers overtuigen dat u hetero was, u wilde een normaal leven leiden, ook al was dit erg moeilijk voor u. U kreeg twee kinderen met Yvonne en jullie trouwden in 2010. Yvonne was echter niet tevreden met jullie liefdesleven en ze verliet u begin 2012. De kinderen liet ze bij u achter. Sinds 2012 ging u bij een groep die ijverde voor mensenrechten. U probeerde andere homoseksuelen samen te brengen en zo leerde u Achalle Jones kennen eind 2012. Na één of twee maanden gingen jullie een relatie aan. U organiseerde maandelijkse vergaderingen voor homoseksuelen op een schoolveld. Eind 2014 kwam de politie opdagen tijdens een maandelijkse vergadering. De agenten probeerden jullie te omsingelen, maar jullie konden ontsnappen en verdwenen in verschillende richtingen. De maand nadien kwam de politie opnieuw opdagen. Jullie konden weer ontsnappen, maar u besloot de locatie van de vergadering te veranderen naar uw huis. Intussen begon u regelingen te treffen om uw land te verlaten, u ging naar Yaoundé om een visum aan te vragen. U nodigde zeven mensen bij u thuis uit. Op het moment dat er nog maar drie waren toegekomen klopte de politie aan uw deur. Ze vroegen u uw identiteit te bevestigen en u werd gearresteerd. Uw drie gasten konden ontkomen. U verbleef twee dagen in detentie, maar kon ontsnappen met behulp van uw oom. Na drie dagen in Duala verliet u Kameroen op 16 december 2015. U kwam dezelfde dag in België aan. Nadat u twee dagen ziek op straat leefde werd u naar Médecins Du Monde gebracht waar u medische hulp kreeg. Eens uw gezondheid verbeterd was vroeg u asiel aan op 21 april 2016.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt homoseksueel te zijn en in Kameroen met twee mannen een relatie te hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS p. 7, 11, 15). U ontvluchtte uw land nadat u problemen kreeg omwille van vergaderingen voor homoseksuelen die u organiseerde (zie CGVS p. 11, 12).

Vooreerst dient opgemerkt dat u pas na ruim vier maanden verblijf in België besloot asiel aan te vragen, waardoor ernstige vraagtekens geplaatst kunnen bij uw beweerde nood aan bescherming. Van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven omwille van zijn seksuele geaardheid, kan nochtans verwacht worden dat hij onmiddellijk na aankomst in een veilig land zal proberen zijn verblijf te regulariseren. Tevens kan verwacht worden dat hij de nodige informatie hieromtrent inwint. U verklaart dat u ziek was toen u in België aankwam en eerst gezond diende te worden vooraleer u asiel kon aanvragen (CGVS p. 11). Uit uw verklaringen en uit de documenten die u voorlegt (zie administratief dossier) blijkt echter eveneens dat u twee dagen na uw aankomst in België al naar Médecins Du Monde werd gebracht. U stelt ook dat u overdag naar Sans Toit (vermoedelijk 'Jamais Sans Toit') ging en 's nachts bij Samusocial verbleef (CGVS p. 11). U was dus ruim in de mogelijkheid om informatie in te winnen met betrekking tot het legaliseren van uw verblijf in België.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze de seksuele geaardheid aan te tonen, mag het CGVS van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel wel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn seksuele geaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet overtuigen van uw beweerde homoseksuele relaties en geaardheid en dus evenmin van de vervolgingsfeiten die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vertrek uit Kameroen.

Met betrekking tot de problemen die u had met de politie kan het volgende worden opgemerkt.

U stelt dat u zich sinds 2012 aansloot bij een organisatie voor mensenrechten en dat u sinds datzelfde jaar vergaderingen belegde voor homoseksuelen (CGVS p. 11, 12). U bracht mensen samen waarvan u wist dat ze homoseksueel waren en probeerde hen te begeleiden en te ondersteunen tijdens tweemaandelijksse bijeenkomsten op een schoolplein (CGVS p. 12, 21, 22).

Soms brachten de deelnemers ook andere mensen mee en zo kwam u tot een groep met zeven mensen (CGVS p. 22). De zevende persoon, Peter, kwam echter zomaar opdagen op één van de

bijeenkomsten, hij werd door niemand geïntroduceerd en kon evenmin uitleggen hoe hij van jullie bijeenkomsten op de hoogte was. Hij stelde echter dat hij hetzelfde was als jullie en dat jullie zich geen zorgen moesten maken. (CGVS p. 22.) De volgende vergadering kwam de politie opdagen en moesten jullie vluchten om aan hen te ontsnappen (CGVS p. 22). Ook de volgende vergadering kwam de politie opdagen en dus moest u de locatie veranderen naar u thuis, aangezien men blijkbaar wist waar jullie vergaderden (CGVS p. 13, 15, 22). U bracht iedereen telefonisch op de hoogte van de nieuwe locatie, Peter inclusief (CGVS p. 22). Toen de politie ook bij u thuis kwam opdagen, begreep u dat Peter degene moest zijn die jullie verraden had (CGVS p. 13, 22).

Gezien de precaire situatie van homoseksuelen in Kameroen is het weinig aannemelijk (1) dat jullie klaarblijkelijk zonder meer iemand in jullie midden zouden opnemen die niet kan uitleggen hoe hij op de hoogte raakte van jullie vergaderingen en (2) dat u pas nadat de politie voor een derde keer kwam opdagen tot de conclusie kwam dat Peter degene moest zijn die jullie verraden had. Met betrekking tot uw verklaringen over het moment waarop de politie bij u thuis binnenviel zijn uw verklaringen bovendien tegenstrijdig. U stelt immers aanvankelijk dat, buiten uzelf, 3 personen aanwezig waren op het moment dat de politie aanbelde: James, Bison en Barnabas (CGVS p. 13). Later in het gehoor stelt u echter dat Bison nog moest toekomen (CGVS p. 24). Gevraagd wie de zeven personen waren die naar u thuis zouden komen noemt u Bison, Jones, Apia en Mukete. De anderen stelt u zich niet te herinneren. Dit is opvallend, aangezien u stelt dat u zelf deze zeven personen telefonisch uitnodigde. (CGVS p. 22.) Bovendien had u eerder aan het gehoor verklaard dat er drie mensen aanwezig waren op het moment dat de politie bij u aanklopte, namelijk James, Barnabas en Bison (CGVS p. 13). Het is des te opvallender dat u zich juist twee van de drie personen die bij u thuis aanwezig zouden zijn geweest later in het gehoor niet meer kan herinneren (CGVS p. 22) en bovendien over de derde (Bison) uiteenlopende verklaringen aflegt (CGVS p. 13, 24).

Uw verklaringen over de problemen die u met de politie had kunnen dan ook niet overtuigen. Bijgevolg kan u evenmin overtuigen van de detentie die de aanleiding van uw vertrek uit Kameroen zou zijn geweest.

U verklaart aanvankelijk in 1999 aan Musango te zijn voorgesteld en in datzelfde jaar een relatie met hem te zijn begonnen (CGVS p. 14). Later verklaart u echter dat u Musango in 1998 al ontmoette, dat jullie een jaar lang een relatie hadden en dat jullie in 1999 betrapt werden (CGVS p. 18). Voor uw relatie met Musango zou u nooit gevoelens voor mannen gehad te hebben (CGVS p. 14). Evenmin wist u dat Musango homoseksueel was en in u geïnteresseerd was, u had wel gemerkt dat hij steeds met uw wilde optrekken, maar voor zover u wist waren jullie gewoon goede vrienden (CGVS p. 14, 15). Wel wist u al dat homoseksualiteit niet aanvaard werd in Kameroen (CGVS p. 19). De manier waarop Musango u verleidde en u (terzelfdertijd) uw homoseksuele geaardheid ontdekte, komt in dit licht weinig aannemelijk over. U stelt immers dat Musango u duidelijk maakte meer dan vriendschap met u te willen door u aan te raken toen jullie dronken waren. Hoewel u het vreemd vond, vond u dat het goed voelde, u raakte hem ook aan en sindsdien hadden jullie een relatie. De aanrakingen waren dermate aangenaam dat u wel moest reageren en sindsdien werd het een verslaving. (CGVS p. 14.) Gevraagd hoe u zich voelde nadat jullie elkaar voor het eerst aanraakten, herhaalt u dat u zich erg goed voelde. Indien u het niet leuk gevonden zou hebben zou u hem geslagen hebben of zou u geroepen hebben. Gevraagd of u, tenzij deze positieve gevoelens, nog andere gevoelens of gedachten had in verband met uw ontdekking op jongens te vallen, antwoordde u ontkennend. (CGVS p. 15.) Nadat u verteld heeft over de negatieve houding van de maatschappij waarin u opgroeide, wordt u opnieuw gevraagd wat u dacht toen u ontdekte dat u zich aangetrokken voelde tot Musango, terwijl men in uw land verwacht dat u met vrouwen relaties aangaat. U stelt slechts dat jullie discreet waren en ervoor zouden zorgen dat niemand jullie zou zien. (CGVS p. 20.) Deze klaarblijkelijk erg vlotte aanvaarding van uw (en Musango's) homoseksuele oriëntatie kan absoluut niet overtuigen. Het ligt immers binnen de verwachtingen dat iemand die in een homofob klimaat leeft en een homoseksuele relatie aangaat, niet alleen positieve gevoelens ervaart, maar ook last heeft van gevoelens van twijfel, angst, frustratie,... Hier maakt u echter in het geheel geen melding van.

Hoewel u stelt dat jullie discreet moesten zijn omwille van de negatieve houding tegenover homoseksualiteit (CGVS p. 19), was u klaarblijkelijk niet erg geïnteresseerd in het wedervaren van Musango voor hij u verleidde. U weet immers niet hoe Musango ontdekte dat hij homoseksueel was (CGVS p. 18), u weet niet of hij eerdere relaties had (CGVS p. 18, 19), noch of hij ooit iemand in vertrouwen nam met betrekking tot zijn homoseksualiteit (CGVS p. 20). Dit klemt eens te meer aangezien u volgens uw verklaringen in een land woonde waar homoseksualiteit wettelijk verboden is (zie ook informatie administratief dossier) en mensen hun leven

niet zeker zijn eens ze als homoseksueel bekend staan (CGVS p. 20). Vragen in verband met uw vriend zijn ervaringen in het verleden zouden dus niet enkel uw nieuwsgierigheid bevredigd hebben, maar zouden u ook informatie verschaft hebben betreffende uw veiligheid, in deze relatie en eventueel naar de toekomst toe. Uw vergoelijking dat jullie gewoon kinderen van 18 jaar oud waren, die zich amuseerden, kan dan ook niet worden aangenomen. Bovendien was u in 1999, uw geboortedatum op 17 mei 1977 in aanmerking genomen (CGVS p. 3), ruim 21 jaar oud en dus bezwaarlijk een kind te noemen.

Niet alleen de manier waarop u uw homoseksualiteit ontdekte in 1999, maar ook uw hernieuwde contacten met homoseksuelen in 2012 komen weinig aannemelijk over.

U stelt dat u nadat u betrappt werd met Musango probeerde om een normaal leven te leiden, in een poging uw omgeving te overtuigen dat u heteroseksueel was (CGVS p. 16). U ging zelfs een relatie met een vrouw aan, met wie u twee kinderen kreeg en uiteindelijk ook trouwde (CGVS p. 3, 4). Tot op het moment dat uw vrouw bij uw wegging in 2012 (CGVS p. 5) had u geen omgang meer met homoseksuelen (CGVS p. 16). Hoewel u stelt dat u niet verliefd was op uw vrouw (Yvonne) en het moeilijk had te doen alsof u heteroseksueel was (CGVS p. 16), had u voor geen enkele man gevoelens tussen uw relatie met Musango in 1999 en die met Achalle Jones in 2012 (CGVS p. 16). U had bovendien geen contact met homoseksuelen (CGVS p. 23). Achalle Jones ontmoette u via de groep die u oprichtte om homoseksuelen met elkaar in contact te brengen (CGVS p. 21, 22).

Gevraagd hoe u dan terug in contact kwam met homoseksuelen nadat uw vrouw u verliet, legt u weinig coherente verklaringen af (CGVS p. 23). U stelt dat Bison de eerste was die u tegenkwam (de eerste homoseksueel die u tegenkwam sinds Musango, CGVS p. 24). Hij had ook een verleden dat gekend is. Hij bracht iemand anders mee en zo ging het verder. Gevraagd wat het verleden van Bison was, stelt u dat het was zoals dat van u in 1999. Gevraagd wat er met hem gebeurde, antwoordt u ontwijkend dat geweten was dat hij homoseksueel is. (CGVS p. 23.) Opnieuw gevraagd of Bison dan betrappt werd, als hij een verleden had dat op het uwe lijkt, stelt u niet te weten of hij betrappt werd en herhaalt u dat het (de vergaderingen) met hem van start ging. U vertelt uiteindelijk dat u Bison ontmoette toen u in het ziekenhuis aan een dialyseapparaat lag, op dezelfde kamer als een vriend van Bison. U vertelde hem over uw verleden en hij vertelde dat hij zelf ook een verleden had. (CGVS p. 24.) Aangezien u eerder verklaarde dat Bison zijn verleden gekend was, wordt u gevraagd of u hem al ontmoette of al over hem hoorde voor u hem ontmoette in het ziekenhuis, wat u ontkent. Gevraagd hoe jullie er dan toe kwamen elkaar voldoende te vertrouwen om jullie homoseksualiteit ter sprake te brengen, stelt u dat u steeds alleen was en Bison u vragen begon te stellen. U zei hem waarom uw vrouw u verliet en toen moest hij zich ook blootgeven en over zichzelf vertellen. (CGVS p. 24.) Aangezien u stelt dat u bijna doodgeslagen werd nadat u met Musango betrappt werd (CGVS p. 11), zou men verwachten dat u zich niet zomaar meer blootgeeft tegenover iemand die naar uw verleden vraagt. Zelfs indien u en Bison elkaar inderdaad in vertrouwen namen, zou men verwachtend dat u toch minstens het gekende verleden waar u eerder over sprak zou kunnen toelichten, maar zoals hierboven reeds werd besproken is het verleden van Bison u klaarblijkelijk niet bekend. U stelt weliswaar dat Bison een partner had (Apia) die hij meenam naar de vergaderingen, maar u weet niet hoe lang ze al samen waren (CGVS p. 25).

Ook over het verleden van Jones, uw tweede partner, kan u weinig vertellen. U weet niet of hij relaties had met mannen voor u met hem een relatie begon, noch of hij in het verleden ooit problemen had omwille van zijn homoseksualiteit (CGVS p. 25). Aangezien u beweert dat u homoseksuelen samenbracht om met hen te spreken, ze aan te moedigen en te ondersteunen (CGVS p. 11), kan niet worden aangenomen dat u zo onwetend bent over het verleden van de twee personen in de groep met wie u stelde erg close (goed bevriend) te zijn (CGVS p. 13, 22).

Bovenstaande vaststellingen laten toe te besluiten dat uw homoseksuele geaardheid in zijn geheel niet geloofwaardig is. Er kan niet worden aangenomen dat u in Kameroen werkelijk homoseksuele relaties bent aangegaan. Dit besluit ondersteunt de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten die u aanhaalde, daar zij voortvloeien uit uw beweerde homoseksualiteit.

U weet dat er in Kameroen 5 jaar gevangenisstraf op homoseksualiteit staat (CGVS p. 20), terwijl homoseksualiteit in België toegestaan is (CGVS p. 21). Gevraagd naar recente zaken die in het nieuws kwamen in Kameroen stelt u dat er heel de tijd zaken in het nieuws kwamen, maar dat u geen details kan geven.

U stelt dat er een minister was die publiek beschuldigd werd van homoseksualiteit, maar er waren geen bewijzen. Verder noemt u de moord op Erik Ohena (CGVS p. 21) (Lembembe, zie informatie

administratief dossier). De vaststelling dat u de legale situatie van homoseksuelen in Kameroen en in België kent en summier de lotgevallen van twee publieke (homoseksuele) figuren kan beschrijven, volstaan niet om de ongeloofwaardigheid van uw homoseksualiteit te herstellen. Men dient immers zelf niet homoseksueel te zijn om van dergelijke zaken op de hoogte te zijn.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt een Kameroense identiteitskaart voor en een convocatie waaruit blijkt dat men u vraagt zich op het politiekantoor van Buea te melden. Op deze convocatie staat echter niet vermeld waarom men u op het politiekantoor in Buea wil zien. Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat fraude met betrekking tot (identiteits-)documenten wijdverspreid is in Kameroen. Er kan dan ook niet zonder meer vanuit gegaan worden dat voorgelegde documenten authentiek zijn, of zelfs indien ze authentiek zijn, dat de informatie die erin staat correct is. Voorgelegde documenten moeten, om enige waarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. De convocatie kan uw teloorgegane geloofwaardigheid met betrekking tot uw homoseksualiteit dan ook niet herstellen. De medische documenten die u voorlegt ondersteunen uw verklaringen dat u HIV positief bent en nierproblemen heeft, wat verder niet relevant is voor de beoordeling van uw beweerde homoseksualiteit en daaruit volgende problemen. Tevens blijkt uit een document van Médecins du Monde dat u bij hen op consultatie kwam sinds 18 december 2015. Dit document en uw verklaringen met betrekking tot uw ziekte bij aankomst in België werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Belgische wet van 26 juni 1953) en de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet).

Inzake de motivering omtrent de laattijdigheid van zijn asielaanvraag stelt verzoeker:

“Er wordt door de verzoeker niet betwist dat het vier maanden duurde voor hij zijn asielaanvraag indiende. Maar, men herinnert de verwerende partij eraan dat artikel 48/6 van de bovenvermelde vreemdelingenwet geen enkel termijn oplegt aan de asielzoeker die na zijn aankomst op het Belgisch territorium een asielaanvraag moet indienen. Het enige dat de wet voorschrijft is «zo spoedig mogelijk», termen die geïnterpreteerd kunnen worden.

Gezien het ontbreken van een avst termijn moeten de omstandigheden van de situatie bestudeerd worden.

Er dient echter te worden benadrukt dat het termijn dat verstrijkt tussen de aankomst van de verzoeker in in België en het ogenblik dat hij zijn asielaanvraag indient enkel tegen hem kan worden gebruikt indien de exacte omstandigheden worden bestudeerd en kan worden besloten dat hij passief bleef en dus geen onmiddellijke nood aan bescherming had.

In casu dient te worden opgemerkt dat de verwerende partij zelf aanhaalt dat de verzoeker medisch opgenomen werd twee dagen na zijn aankomst in België.”

Verzoeker citeert zijn verklaringen.

“Aan de hand van deze uitleg kan er worden vernomen dat de verzoeker op straat was en dus vermoedelijk in een zeer preciaire situatie, zonder dak boven het hoofd. Indien er sprake is van een opname betekent dit dat de verzoeker zich in een slechte medische toestand bevond, die een opname in een ziekenhuis verantwoordde.

Een slechte gezondheidstoestand op straat kan duiden op het feit dat de verzoeker zich niet in de ideale omstandigheden bevond of zelfs fysiek en mentaal niet in staat was om een asielaanvraag in te dienen.

Een gezondheidstoestand die op een gegeven moment een opname als gevolg heeft is dan per definitie ernstig. En een ernstige gezondheidsprobleem heeft tijd nodig om zich te herstellen. De verwerende partij heeft hiernaar niet gepeild en geen vragen over gesteld.

Nochtans werd zij in kennis gebracht van de gezondheidsproblemen van de verzoeker, aangezien deze zijn medische documenten inzake de consultatie bij Médecins du Monde en inzake zijn HIV en nierproblemen heeft uitgeleverd. Dit werd ook verscheidene keren door de verzoeker gemeld tijdens het verhoor.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat de verwerende partij veronderstelt dat in organismen zoals Médecins du Monde en Sans Toit genoeg informatie kan worden verzameld over asielprocedures, maar deze verklaringen niet ondersteunt met feitelijke bewijzen. Dit is dan ook maar een veronderstelling zonder enige consideratie voor de omstandigheden van de zaak.

De verwerende partij laat na om de situatie nauwkeurig in te schatten en bestudeerd de concrete zaak niet.

Gezien de omstandigheden die wij benadrukken kan het termijn van vier maanden geen negatieve invloed hebben op de behandeling van de asielaanvraag van de verzoeker."

Verzoeker voert verweer tegen de motivering inzake de aanwezigheid van Peter op de vergaderingen. Hij weerlegt tevens de motivering inzake de aanwezigheid van Bison door te verwijzen naar verzoekers verklaringen.

Inzake de motivering aangaande Musango stelt verzoeker:

"Vooreerst betwist de verzoeker niet dat hij inderdaad in het begin van het verhoor als datum van ontmoeting met Musango 1999 aanduidde en later 1998.

De conclusie van tegenstrijdigheid die de verwerende partij hieruit afleidt is echter foutief. Inderdaad, er dient te worden opgemerkt dat er niet verder werd gevraagd naar de exacte maand van het jaartal. Dit betekent dat indien de verzoeker 1999 en eigenlijk december 1999 bedoelde en toen hij 1998 vermeldde eigenlijk januari 1998 bedoelde, er niet zoveel verschil zou zijn tussen de twee data. Dat kleine verschil kan aanvaardbaar zijn gezien het 15 jaar geleden was en er slechts een redelijke, relatieve (geen absolute) last rust op de schouders van de asielzoekers om correcte data weer te geven.

Het is inderdaad mogelijk dat de verzoeker zich vergiste tussen december 1998 en januari 1999 en dan betrappt werd eind het jaar 1999, zodat hij in beide gevallen op de datum van de betrapping een relatie van een jaar zou hebben gehad met zijn vriend.

Men blijft in het ongewisse hierover aangezien de verwerende partij niet heeft verder gevraagd naar de maand en de precieze dag. Zii kan er dus ook niet vanuit gaan dat dit volledig tegenstrijdig is aangezien ze niet in het bezit is van de nauwkeurige informatie.

Verder dient te worden opgemerkt dat de verwerende partij wel zeer overhaaste bemerkingen maakt in verband met de homoseksualiteit van de verzoeker.

De verwerende partij stelt verscheidene keren de emoties en reacties van de verzoeker in vraag. Hieromtrent herinnert men aan de verwerende partij dat elke persoon een eigen karakter en persoonlijkheid heeft en de emoties kunnen dus van persoon tót persoon verschillen. Men kan niet inzien hoe de CGVS daarover objectief kan oordelen. Het feit dat de asielzoeker zich in een homofob klimaat bevindt verandert deze observatie niet. In deze zin zijn de omstandigheden van de homoseksuele relatie van de verzoeker met Musango niet bepaald vreemd. Men begrijpt niet waarom de verwerende partij sceptisch blijft hieromtrent. Er wordt weder ook verschillende keren gevraagd naar de emoties van de verzoeker tijdens deze handelingen. De beleefde emoties kunnen geen basis vormen om een feit aannemelijk te beschouwen of niet.

Het feit dat een asielzoeker geen melding maakt van bepaalde gevoelens omtrent een homoseksuele relatie in de context van een verhoor op het CGVS is op zijn minst normaal gezien de gevoeligheid van het onderwerp. Men mag niet vergeten dat de verzoeker werd onderworpen aan een lang verhoor, in een onbekende plaats, met drie getuigen onder wie twee onbekende personen om over zijn seksuele geaardheid en relaties te praten. Men kan op zijn minst verwachten dat de verzoeker hiermee moeilijkheden heeft. Men herinnert de verwerende partij eraan dat bovendien sommige emoties en het doorleefde karakter van het relaas kan verloren gaan door het feit dat alle verklaringen worden verklaard. De tolk draagt de emoties niet over."

Verzoeker argumenteert inzake de relatie met een vrouw, de omstandigheden van zijn relatie met Jones en de kennis omtrent zaken over homoseksualiteit in Kameroen.

Verzoeker verwijst naar het principe van het voordeel van de twijfel.

Verzoeker stelt dat artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet werd geschonden aangezien verweerder “*zich aan algemene en niet-gefundeerde elementen vasthoudt om te beweren dat het asielrelaas ongeloofwaardig is*”.

Verzoeker verwijst naar landeninformatie en de beoordeling van asielaanvragen op basis van homoseksualiteit.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar artikelen 2 en 3 van het EVRM. Hij verwijst ook naar de aanwezigheid van Boko Haram in Kameroen.

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker documenten neer inzake zijn medische situatie. Verzoeker verwijst naar zijn HIV-besmetting en stelt dat een medische regularisatie quasi systematisch aanvragen weigert van HIV-patiënten afkomstig uit Kameroen.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.2. Verzoekers middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.3. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende vier maanden talmde alvorens asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. De omstandigheid dat verzoeker ziek was bij aankomst ontslaat hem niet van zijn plicht om zo spoedig mogelijk asiel aan te vragen. Hoewel artikel 48/6, tweede lid, d) hiervoor niet uitdrukkelijk een termijn bepaalt, is het *in casu* duidelijk dat verzoeker de voorkeur gaf aan een verblijf in een preciaire situatie (met steun van Médecins du Monde) in plaats van een asielaanvraag. Verzoeker brengt geen documenten bij waaruit blijkt dat hij zich in een situatie van overmacht bevond (zoals bijvoorbeeld een langdurige opname in het ziekenhuis omwille van zijn ziekte) die hem verhinderde een asielaanvraag in te dienen. In acht genomen dat verzoeker voorhoudt zijn land te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging voor zijn vermeende homoseksualiteit is het dan ook niet aannemelijk dat hij vier maanden heeft gewacht om een asielaanvraag in te dienen. Verzoeker voert derhalve geen goede redenen aan waarom hij nagelaten heeft zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk te doen (cf. artikel 48/6, tweede lid, d). Verzoekers handelwijze is niet te verzoenen met een vrees voor vervolging.

Verzoeker meet zich het profiel aan van mensenrechtenactivist. Hiertoe bracht hij homoseksuelen op maandelijks basis bij elkaar. Verzoeker brengt ook een uitnodiging bij voor de deelname aan een ‘Human Rights Education Conference’ in 2015 in Middelburg (administratief dossier, stuk 6D). Gelet op zijn voorgehouden profiel is het volstrekt onaannemelijk dat hij op vragen naar recente zaken in verband met homoseksualiteit in Kameroen nagenoeg geen concrete gegevens of duiding kon verstrekken (gehoor CGVS, p.20-21). Verzoeker kende ook geen andere belangenorganisatie of activist ter verdediging van de situatie van de homoseksuelen in Kameroen. Dergelijke vage verklaringen en onwetendheden ondermijnen verzoekers profiel van mensenrechtenactivist en doen verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing stelt:

“U stelt dat u zich sinds 2012 aansloot bij een organisatie voor mensenrechten en dat u sinds datzelfde jaar vergaderingen belegde voor homoseksuelen (CGVS p. 11, 12).

U bracht mensen samen waarvan u wist dat ze homoseksueel waren en probeerde hen te begeleiden en te ondersteunen tijdens tweemaandelijksse bijeenkomsten op een schoolplein (CGVS p. 12, 21, 22). Soms brachten de deelnemers ook andere mensen mee en zo kwam u tot een groep met zeven mensen (CGVS p. 22). De zevende persoon, Peter, kwam echter zomaar opdagen op één van de bijeenkomsten, hij werd door niemand geïntroduceerd en kon evenmin uitleggen hoe hij van jullie bijeenkomsten op de hoogte was. Hij stelde echter dat hij hetzelfde was als jullie en dat jullie zich geen zorgen moesten maken. (CGVS p. 22.) De volgende vergadering kwam de politie opdagen en moesten jullie vluchten om aan hen te ontsnappen (CGVS p. 22). Ook de volgende vergadering kwam de politie opdagen en dus moest u de locatie veranderen naar u thuis, aangezien men blijkbaar wist waar jullie vergaderden (CGVS p. 13, 15, 22). U bracht iedereen telefonisch op de hoogte van de nieuwe locatie, Peter inclusief (CGVS p. 22). Toen de politie ook bij u thuis kwam opdagen, begreep u dat Peter degene moest zijn die jullie verraden had (CGVS p. 13, 22).

Gezien de precare situatie van homoseksuelen in Kameroen is het weinig aannemelijk (1) dat jullie klaarblijkelijk zonder meer iemand in jullie midden zouden opnemen die niet kan uitleggen hoe hij op de hoogte raakte van jullie vergaderingen en (2) dat u pas nadat de politie voor een derde keer kwam opdagen tot de conclusie kwam dat Peter degene moest zijn die jullie verraden had."

Verzoekers verweer dat er "geen plaats [was] voor wantrouwen" en dat "hij nog nooit problemen had gehad met nieuwe leden" kan niet aangenomen worden als dienstig verweer. Gelet op de door verzoeker geschetste precare situatie van homoseksuelen, die hem noodzaakte bijeenkomsten te beleggen, is het niet plausibel dat hij zich niet zou informeren over de personen die op dergelijke vergadering opdaagden.

De bestreden beslissing stelt:

"U verklaart aanvankelijk in 1999 aan Musango te zijn voorgesteld en in datzelfde jaar een relatie met hem te zijn begonnen (CGVS p. 14). Later verklaart u echter dat u Musango in 1998 al ontmoette, dat jullie een jaar lang een relatie hadden en dat jullie in 1999 betrappt werden (CGVS p. 18). Voor uw relatie met Musango zou u nooit gevoelens voor mannen gehad te hebben (CGVS p. 14). Evenmin wist u dat Musango homoseksueel was en in u geïnteresseerd was, u had wel gemerkt dat hij steeds met uw wilde optrekken, maar voor zover u wist waren jullie gewoon goede vrienden (CGVS p. 14, 15). Wel wist u al dat homoseksualiteit niet aanvaard werd in Kameroen (CGVS p. 19). De manier waarop Musango u verleidde en u (terzelfdertijd) uw homoseksuele geaardheid ontdekte, komt in dit licht weinig aannemelijk over. U stelt immers dat Musango u duidelijk maakte meer dan vriendschap met u te willen door u aan te raken toen jullie dronken waren. Hoewel u het vreemd vond, vond u dat het goed voelde, u raakte hem ook aan en sindsdien hadden jullie een relatie. De aanrakingen waren dermate aangenaam dat u wel moest reageren en sindsdien werd het een verslaving. (CGVS p. 14.) Gevraagd hoe u zich voelde nadat jullie elkaar voor het eerst aanraakten, herhaalt u dat u zich erg goed voelde. Indien u het niet leuk gevonden zou hebben zou u hem geslagen hebben of zou u geroepen hebben. Gevraagd of u, tenzij deze positieve gevoelens, nog andere gevoelens of gedachten had in verband met uw ontdekking op jongens te vallen, antwoordde u ontkennend. (CGVS p. 15.) Nadat u verteld heeft over de negatieve houding van de maatschappij waarin u opgroeide, wordt u opnieuw gevraagd wat u dacht toen u ontdekte dat u zich aangetrokken voelde tot Musango, terwijl men in uw land verwacht dat u met vrouwen relaties aangaat. U stelt slechts dat jullie discreet waren en ervoor zouden zorgen dat niemand jullie zou zien. (CGVS p. 20.) Deze klaarblijkelijk erg vlotte aanvaarding van uw (en Musango's) homoseksuele oriëntatie kan absoluut niet overtuigen. Het ligt immers binnen de verwachtingen dat iemand die in een homofob klimaat leeft en een homoseksuele relatie aangaat, niet alleen positieve gevoelens ervaart, maar ook last heeft van gevoelens van twijfel, angst, frustratie,... Hier maakt u echter in het geheel geen melding van.

Hoewel u stelt dat jullie discreet moesten zijn omwille van de negatieve houding tegenover homoseksualiteit (CGVS p. 19), was u klaarblijkelijk niet erg geïnteresseerd in het wedervaren van Musango voor hij u verleidde. U weet immers niet hoe Musango ontdekte dat hij homoseksueel was (CGVS p. 18), u weet niet of hij eerdere relaties had (CGVS p. 18, 19), noch of hij ooit iemand in vertrouwen nam met betrekking tot zijn homoseksualiteit (CGVS p. 20). Dit klemt eens te meer aangezien u volgens uw verklaringen in een land woonde waar homoseksualiteit wettelijk verboden is (zie ook informatie administratief dossier) en mensen hun leven niet zeker zijn eens ze als homoseksueel bekend staan (CGVS p. 20). Vragen in verband met uw vriend zijn ervaringen in het verleden zouden dus niet enkel uw nieuwsgierigheid bevredigd hebben, maar zouden u ook informatie verschaft hebben betreffende uw veiligheid, in deze relatie en eventueel naar de toekomst toe. Uw vergoelijking dat jullie gewoon kinderen van 18 jaar oud waren, die zich amuseerden, kan dan ook niet worden aangenomen. Bovendien was u in 1999, uw geboortedatum op 17 mei 1977 in aanmerking genomen (CGVS p. 3), ruim 21 jaar oud en dus bezwaarlijk een kind te noemen."

Daargelaten de vraag of verzoeker in 1998 dan wel in 1999 kennis zou hebben gemaakt met zijn eerste homoseksuele partner, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat verzoekers verklaringen omtrent zijn eerste homoseksuele partner (en relatie) niet aannemelijk zijn. Gelet op de grote impact van de ontdekking van de eigen homoseksualiteit in een homofobe samenleving kan van verzoeker wel degelijk worden verwacht dat deze ontdekking zou gepaard gaan met gevoelens van vertwijfeling in plaats van vlotte aanvaarding. De vaststelling dat verzoeker zich niet interesseerde in de ontdekking van de homoseksualiteit in hoofde van zijn partner Musango ondermijnt verder verzoekers voorgehouden homoseksualiteit.

De voorgaande vaststellingen zijn afdoende om te besluiten dat verzoeker geen homoseksueel is en dat hij zijn profiel van mensenrechtenactivist niet plausibel maakt. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij vervolging zou vrezen omwille van zijn vermeende geaardheid.

De bijgebrachte documenten kunnen zijn teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen. De Raad herneemt te dezen de motivering van de bestreden beslissing inzake de bijgebrachte convocatie.

De medische attesten die ter zitting werden neergelegd kunnen evenmin aantonen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft. Uit zijn medische attesten kan slechts worden afgeleid dat hij HIV-patiënt is, hetgeen overigens niet ter betwisting stond. Verzoekers argument dat de DVZ quasi systematisch aanvragen weigert van HIV-patiënten uit Kameroen betreft een loutere bewering en kan daarenboven niet aangenomen worden als grond van vervolging.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas toont verzoeker niet aan dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), artikelen die dezelfde inhoud hebben als artikelen 2 en 3 EVRM.

Inzake de aanwezigheid van Boko Haram in Kameroen blijkt uit de informatie die verzoeker citeert in het verzoekschrift dat dit lokaal is en dat er zich incidenten voordoen in het Noorden van het land. Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat deze situatie beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat hij door zijn loutere aanwezigheid op Kameroense bodem, mede in acht genomen dat hij van Buea afkomstig is, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS